

Underbilag**Dansk Bøssemager- og
Vaabenhandlerforening.**

København, den 12. december 1950.

Til finansministeriet.

På foreningens vegne vil vi gerne takke ministeriet for den velvilje, der er udvist ved tilrettelæggelsen af dette møde.

Det er beklageligt, at foreningen ikke var repræsenteret på Christiansborg, inden loven om afgift på jagtammunition blev endeligt vedtaget, men dette skyldtes den omstændighed, at vi i aftenavisen erfarede, at blandt de delegationer, der havde henvendt sig, var jagtrådet. Dette viste sig desværre at være et falsum. Selv havde vi ikke fornemmelsen, at afgiften ville blive gennemført, på grund af de problemer, der ville opstå, og som vi skal komme ind på senere.

Vi er klar over, at man er vant til, at brancherne møder op og gør indsigelser mod en pålagt afgift og i mange tilfælde ofte prøver på at overbevise ministeriet om, at en højere beskatning ikke giver den ønskede merindtægt for staten, og det har ikke helt holdt stik i den tid, der er gået. Da problemet ikke alene denne gang blot er en skat, men også en forbrugsbegrænsning, tror vi nok, at dette er opnået for vor branches vedkommende og desværre mere end måske tiltænkt og mere, end branchen sætter pris på, selvom vi naturligvis anerkender den politik og forbrugsbegrænsning, der er nødvendig for igen at skabe balance i forholdene herhjemme.

Vi går dog ud fra, at beskatningen af vor branche ikke tilsigter at begrænse forbruget i denne branche, men at beskatningen kun er et led i den almindelige kæde af beskatninger, og at der med denne skat først og fremmest tilsigtes en opslugning af et beløb på 3 mill. kr., som man har takseret denne afgift til at indbringe.

Spørgsmålet om denne skat har sikkert været vendt og drejet på alle tænkelige måder i det udvalg, der har behandlet sagen. Set fra branchens side må man være gået ud fra et forbrug på ca. 10 millioner jagtpatroner for at komme til de ønskede 3 mill. kr. Der er ganske vist nævnt jagtpatroner og haglpatroner, og branchen mener derfor, at man har tænkt på jagtriffelpatroner og jagtpatroner med hagl, da en afgift på haglpatroner 6 mm og 9 mm ikke vil indbringe nogen afgift. Haglpatroner 6 mm og 9 mm er salonpatroner og anvendes nærmest til at skyde rotter og støre med, da disse patroner ikke er så farlige som cal. 22 riffelpatroner, og anvendelsen af dem kan ikke kaldes jagt. Der bliver imidlertid ikke solgt nogen, såfremt disse patroner pålignes så stor en afgift.

Tilbage er så det grundlag, vi mente regeringen var gået ud fra, ca. 10 millioner jagtpatroner.

Vi er ængstelige for, at regeringen har set for optimistisk på dette spørgsmål. Efter vor mening vil afgiften ikke indbringe de ønskede 3 mill. kr., som jo skulle være formålet.

Forbruget i år har af danske patroner været ca. 7 000 000, hertil kommer importen af udenlandske patroner, fænghætter til omladning samt hylstre, ca. 3 000 000, der ikke er indbefattet i de danske fabrikkers import. Altså ialt 10 000 000.

Der bruges årlig ca. 1 500 000 patroner til flugtskydning (lerdueskydning). Det er en sportgren, der sandsynligvis helt vil ophøre. Der er en del, der driver denne sport uden at være jægere, og her har man lagt en afgift på en sportsgren, og en så hård afgift, at den sandsynligvis vil ophøre. Denne sport drives af alle samfundslag, selvom den høje patronpris uden afgiften allerede virker hemmende. Ved den nye afgift kommer skydningen til at koste en skytte 50 kr. op til 100 kr. pr. søndag. Denne skydning er at ligestille med skiveskydning og henhører under Dansk Idræts-Forbund.